

La polèmica del feminisme (camisa d'onze vares)

Cada vegada estic més convençut que de les poques paraules que acaben en "-ista" que m'agraden em queda només "artista". Vinc a dir-ho perquè estic un poc cansat d'eixe "feminisme fàcil" que intenta sacarnos amb quotes paritàries i llenguatges no sexistes, en què dos gèneres lingüístics han de constar obligatòriament perquè tota la societat se senta representada. Jo, gran defensor de la dona (i de l'home), m'entristisc quan pense que la major causa "feminista" passe per situacions tan absurdes com estes. Em preocupa molt més pensar que una dona cobra una tercera part del que cobra un home. Em preocupa molt més que en el que va d'any hagen mort més d'una trentena per culpa de la violència domèstica. I em preocupa, i molt, que hagen d'haver-hi dones que encara hagen de justificar que elles tenen els mateixos drets (i deures) que els hòmens. Algú ho dubta? Doncs tristament, sí; però mentre es mantinga eixe pensament es mantindrà eixa situació. Crec que és contra estes situacions contra les quals cal actuar: la igualtat, la de tots, hem de treballar-la entre tots i per a tots. És a dir, que no ens valga el feminisme per a crear altres diferències.

És davant d'açò, davant del que han de treballar els que ens governeu, davant de la necessitat d'una millora de les polítiques socials i d'igualtat entre tots els seus ciutadans. Però unes millores reals. Per a què servix un consell de ministres paritari quan les carte-

res fortes només les ocupen els hòmens? Em pareix meravellosa l'aposta que ha fet **ZP**, el president del tarannà, però ha de concretar-se amb una miqueta més enllà. Em pareixen grans **Fernández de Vega**, **Alborch** (pròxima Defensora del Poble) i fins i tot **Carmen Calvo** (amb els seus gravàmens de l'IVA inclosos). Però una dona, com un home, i un home com una dona han d'exercir els càrrecs que mereixen perquè els mereixen, independentment de quin siga el seu sexe. Entenc que són xicotets passos, mostres o gestos. Però la política de gestos sola no val. Les dones necessiten un suport real per a acabar amb les desigualtats,

una cosa que inevitablement no tindrem mentre es continuen educant masclistes a tort i a dret. Els altres, per a mi, són circ. Encara que he de felicitar tantes dones que durant anys i anys han fet del feminisme la seua bandera i la seua lluita personal.

Cada vegada que escric ciutadans, ho faig representant la generalitat, el conjunt, la ciutadania. Els lingüistes saben perfectament que els parlants per economia tendim a dir les menys paraules possibles i usar la terminació, que alguns diuen masculina (-o), puga ser potser, tindria alguna cosa a vore amb l'evolució que el gènere llatí neutre haja tingut fins als nostres dies, representant el conjunt i no sols els hòmens. Que el llenguatge és sexista? D'acord. Que hem de solucionar-ho? Com cada problema que tenen les dones, però també els hòmens. Només comprendré que un governant s'erigisca en defensor de la seua ciutadania, però mai que ho faça només amb un gènere, amb una raça, amb un col·lectiu... La Constitució, tan portada, tan consensuada i tan poc coneguda i retocada, deixa ben clares les intencions per a esta nació i els seus ciutadans. Quan els problemes que tenim són tan greus, preocupar-nos per un article masculí o femení o per ser "set i set" m'entristix i em preocupa. Però mentrestant, la situació no canvia. (Postdata: no val a dir que sóc masclista perquè estaria mentint. Sempre defensaré els drets de tots.).

Jaume Bronchud

DONA

Un servei cap a la igualtat

Des del Departament de la Dona es pretén donar un pas endavant per tal d'aconseguir que la consecució de la plena igualtat entre hòmens i dones siga una realitat que es concreta en l'elaboració i posada en marxa d'un pla d'igualtat municipal.

Esta tasca no per justa és senzilla, la implicació de tot el poble, dels veïns i veïnes de Mislata és absolutament imprescindible per a la realització d'este projecte.

A totes aquelles persones que us pregunteu per la necessitat d'un pla d'igualtat de gènere en l'àmbit local us diré que més del 50% de la població està constituïda per dones i que encara, desgraciadament, persisteixen les desigualtats que s'evidencien en l'àmbit laboral, en el repartiment de rols dins de la mateixa família, en l'abús dels estereotips sexistes en els

mitjans de comunicació i que culmina en el major dels atemptats contra la dona: la violència domèstica. És necessari implicar-se en la transformació d'una societat que continua ignorant que el reconeixement de la plena igualtat és el pilar bàsic de la democràcia.

Els plans d'igualtat sorgixen en l'àmbit europeu a partir de 1982, a partir d'este moment es comencen a crear organismes que lluiten per la igualtat d'oportunitats, a Espanya les polítiques d'igualtat coincidixen amb la creació de la Condió Femenina inspirada en el model francès dels drets de la dona i tindran la seua continuïtat amb la creació de

l'Institut de la Dona el 1983. Des de llavors s'han portat a terme plans o programes d'igualtat en l'àmbit europeu, nacional, autonòmic i local. A escala local es creen les regidories de la Dona que seran les encarregades de vetllar per la igualtat als municipis.

Malgrat que Espanya i també la nostra comunitat s'han sumat a les iniciatives per a eradicar les desigualtats que patim les dones i que en l'àmbit legal s'ha aconseguit una igualtat formal, encara, en la pràctica, queda molt a fer, transmetre valors basats en la igualtat, conscienciar la població i

garantir la igualtat de tots i totes és un deure dels poders públics però necessitem la implicació de tota la ciutadania per a aconseguir unes polítiques d'igualtat eficaces. **Cal transmetre valors basats en la igualtat en tots els àmbits de la nostra vida, a l'escola, al treball, a casa, etc.**

És per tot açò que des del Departament de la Dona sol·licitem la vostra col·laboració. El vostre compromís, per a fer d'esta ciutat un lloc que construïm cada dia en igualtat de condicions hòmens i dones. I volem dirigir-nos especialment a la joventut perquè som conscients que el futur és vostre però també que és un futur que cal començar a construir des de hui. Estem ubicats al Centre Cultural (Av. Gregorio Gea, 34) esperem les vostres iniciatives, dubtes, queixes i suport. Gràcies.

Marta Gálvez

